

[Handelsministeren.]

anden lovgivning, som kan virke hæmmende på konkurrencen. Bestemmelserne sigter tillige mod gennem mærkning og prisoffentlighed at fremme konkurrencen inden for erhvervslivet og at fremme forbrugernes prisbevidsthed.

Jeg har med disse bemærkninger lagt vægt på at belyse den almindelige baggrund for lovforslaget og de almindelige principper, forslaget hviler på, uden at gå i enkeltheder, men må i denne henseende henvise til de udførlige bemærkninger til lovforslaget. Til slut skal jeg gøre opmærksom på, at den foreslåede lovgivning ikke lader sig administrere inden for de eksisterende rammer for monopoltilsynet. Den ekstraordinære pris- og avancelovgivning, som har været i kraft siden november 1967, har indtil nu medført en udvidelse af monopoltilsynets personale fra 91 til 145, fortrinsvis inspektører og kontorfunktionærer. Den foreslåede lovgivning har et bredere sigte end den hidtidige, og kalkulationsreglerne nødvendiggør, som jeg har omtalt, at der må være adgang til at give dispensationer. En sådan administration er erfaringsmæssigt personalekrævende. Det anslås derfor, at den foreslåede lovs gennemførelse vil kræve ansættelse af yderligere ca. 20 medarbejdere i monopoltilsynet.

I en situation, hvor der må og skal finde en almindelig tilpasning sted, der sikrer en hurtig forbedring af valutabalancen, må regeringen finde en prislovgivning af denne karakter påkrævet. Denne tilpasning må ventes at ville strække sig over nogen tid, og regeringen finder det derfor rigtigt, at loven gives gyldighed, så den tages op til revision i folketingsåret 1972-73. Forhåbentlig er valutabalancen til den tid sikret så vidt, at der er skabt grundlag for væsentlig mindre vidtgående prisindgreb, end denne lov er udtryk for.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Herved har jeg endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forlag til lov om udbyttebegrænsning m. v.*

Om den generelle baggrund for lovforslaget kan jeg henvise til økonomiministerens

bemærkninger ved forelæggelsen af det samtidig forelagte forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

Lovforslaget tilsigter for ét regnskabsår at begrænse stigning i udbytter i erhvervsdrivende selskaber. Af administrative grunde er princippet i den seneste udbyttebegrænsningslov af 1963 ændret således, at der nu kun regnes med ét sammenligningsår.

Ligesom under 1963-loven kan der altid efter forslaget udbetales et årsudbytte på indtil 6 pct. af aktiekapitalen.

Da man har anset det for naturligt, at der kan udbetales et udbytte, der også står i et rimeligt forhold til selskabernes egenkapital, er der indsat en bestemmelse om, at der altid kan udbetales indtil 5 pct. af egenkapitalen som årsudbytte.

Ligesom i 1963-loven er der foreslået forbud mod udstedelse af fondsaktier.

Under hensyn til, at der i øvrigt ikke gribes ind over for arbejdsaftaler, har man ikke ment at burde foreslå indgreb i adgangen til at udbetale arbejdsvederlag i form af tantieme og bestyrelsesvederlag m. v.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige overvejelse.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forlag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat (Ændring af beskatningsprocenten m. v.)*.

De foreslåede ændringer i loven om den særlige indkomstskat vedrører dels beskatningsprocenten for personer, dels beskatningen af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.

Lovens beskatningsprocent for skattepligtige personer foreslås forhøjet fra 30 til 40.

Dette forslag har til formål at bringe den særlige indkomstskat i et rimeligt forhold til den nugældende beskatningsprocent for skattepligtige almindelige indkomster, der ligger inden for statskatteskalaens første trin. For indkomståret 1971 er den samlede almindelige indkomstskat til stat og kommune på dette skalatrin 39,3 pct. i gennemsnit for alle landets kommuner. Når den særlige indkomstskat forhøjes til 40 pct., kommer den altså stort set til at svare til

[Finansministeren.]

den almindelige indkomstskat af indkomster, der ligger inden for proportionalstræket i statsskatteskalaen.

De erhvervelser, der betragtes som særlig indkomst, har karakter af engangserhvervelser; der er oparbejdet gennem en længere årrække, og de beskattes med samme procent, uanset hvor stor almindelig indkomst skatteyderen har haft i løbet af indkomståret. Når skatteyderen realiserer en sådan fortjeneste, der er oparbejdet gennem flere år, ville det være overordentlig byrdefuldt, hvis han skulle medregne fortjenesten i den almindelige indkomst på én gang i det år, hvor fortjenesten realiseres. Det ville nemlig betyde, at fortjenesten blev ramt af den progressive beskatnings høje marginalskatteprocenter. Det var netop for at undgå dette, at den særlige indkomstskat i sin tid blev fastsat til 30 pct., som dengang nogenlunde svarede til marginalskatten for personer med jævne indkomster. Siden er indkomstskatten steget, og en ajourføring af den særlige indkomstskat vil nu føre til den foreslåede forhøjelse til 40 procent.

Den særlige indkomstskat af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom er hidtil beskattet anderledes end anden særlig indkomst. Der gives forskellige fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste, som til gengæld fordobles, før den særlige indkomstskat beregnes med de gældende 30 procent. Derved bliver skatten reelt 60 procent af den skattepligtige fortjeneste. Hvis disse regler opretholdes, samtidig med at beskatningsprocenten som foreslået forhøjes fra 30 til 40, vil resultatet blive, at den yderste del af fortjenesten på fast ejendom beskattes med 80 procent. Det er dog ikke anset for rimeligt at stille forslag om en så høj beskatning. Derfor indeholder lovforslaget en række ændringer i beskatningsreglerne for fortjeneste på fast ejendom. Det foreslås at opdele de faste ejendomme i to grupper med hver sine regler om den særlige indkomstskat, der skal betales, når ejendommene sælges med fortjeneste.

Den ene gruppe består af landbrugsejendomme og visse andre ejendomme, der omfattes af loven om frigørelsesafgift m. v. Den anden gruppe består af alle andre ejendomme.

For de sidstnævnte ejendomme, der ikke

omfattes af loven om frigørelsesafgift, foreslås en almindelig forhøjelse af den reelle beskatningsprocent. Hidtil er den dobbelte skattepligtige fortjeneste blevet beskattet med 30 procent, hvilket svarer til en reel beskatning på 60 procent. Efter forslaget skal den skattepligtige fortjeneste kun forhøjes med to trediedele. Samtidig forhøjes beskatningsprocenten til 40, således at den reelle beskatningsprocent bliver $1\frac{2}{3} \cdot 40 = 66\frac{2}{3}$

Endvidere foreslås reglerne om opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ændret. Disse ændringer skal både gælde for skattepligtige personer og for selskaber, foreninger og dødsboer. Efter de gældende regler beregnes fortjenesten som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen. Dog skal anskaffelsessummen, forinden fortjenesten beregnes, forhøjes med et fast tillæg på 40 pct. I visse tilfælde beregnes fortjenesten med udgangspunkt i ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering, og i så fald udgør det faste tillæg 40 pct. af denne ejendomsværdi. Det foreslås nu at ændre dette tillæg til et tillæg på 30 pct. Derved forhøjes den skattepligtige fortjeneste med 10 procent af anskaffelsessummen eller af ejendomsværdien ved den 13. almindelige vurdering; og da den reelle beskatningsprocent som nævnt forhøjes fra 60 til $66\frac{2}{3}$, bliver selve skattebeløbet forhøjet med $6\frac{2}{3}$ procent af anskaffelsessummen (eventuelt ejendomsværdien).

I de gældende regler er det endvidere bestemt, at der i de fortjenester på faste ejendomme, der i alt er opgjort for et indkomstår, skal foretages et fradrag, der som hovedregel udgør 10 pct. af de samlede regulerede anskaffelsessummer, i alt dog mindst 10.000 kr. og højst 40.000 kr. Fører denne beregning til et fradrag under 40.000 kr., kan skatteyderen dog vælge i stedet at fradrage 40.000 kr. Vælger han dette, har han ikke en tilsvarende valgmulighed i de nærmest følgende 4 år, hvor han altså kun kan få fradrag efter hovedreglen.

For at undgå, at de foran omtalte skatteforhøjelser skal ramme små fortjenester urimelig hårdt, foreslås det at forhøje dette fradrag. Denne reelle forhøjelse foreslås fastsat til ca. 25 procent. Der er i bemærkningerne gjort nærmere rede for, hvorledes denne forhøjelse foreslås gennemført af hen-

[Finansministeren.]

syn til de tekniske problemer, der opstår, fordi der efter forslaget skal indføres to sæt regler for beregning af særlig indkomstskat af fortjeneste på fast ejendom.

Det andet sæt regler skal efter forslaget gælde for ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, og som omfattes af frigørelsesafgiften, enten fordi de ligger i landzone, eller fordi ejeren har givet ejendommen ind under frigørelsesafgiften imod at opnå en lettelse af ejendoms- og formuebeskatningen.

For de nævnte landbrugsejendomme m. v. medfører lovforslaget hverken ændringer i den gældende faktiske beskatningsprocent på 60 eller i de gældende regler om opgørelsen af fortjenesten. Begrundelsen herfor er, at der i loven om frigørelsesafgift er fastsat særlige regler om beskatningen af de værdistigninger, der opstår, når det bliver muligt at anvende disse ejendomme til andre formål end landbrug m. v. For landbrugsejendomme m. v., der ligger i landzone, indtræder pligten til at svare frigørelsesafgift, når ejendommen inddrages under en byzone eller et sommerhusområde. Ved den første afståelse af ejendommen, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift, skal der endvidere svares en afståelsesafgift. For de ejendomme i byzone, som ejeren har givet ind under frigørelsesafgiften imod en lettelse af ejendoms- og formuebeskatningen, indtræder pligten til at svare frigørelsesafgift, når ejendommen overgår til anden anvendelse end landbrug m. v., dog senest ved 17. almindelige ejendomsyurdering. Også for disse ejendomme skal der svares afståelsesafgift ved den første afståelse, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift.

Da der således gælder særlige afgiftsregler for de værdistigninger, der indtræder, når der bliver mulighed for at anvende disse ejendomme til andet end landbrug m. v., er det fundet mindre rimeligt at skærpe den særlige indkomstskat af fortjeneste på disse ejendomme, når de sælges til købere, der må påregnes at skulle fortsætte landbrugsvirksomheden.

For at opnå, at den faktiske beskatningsprocent bliver ved med at være 60 for disse ejendomme, foreslås det at ændre det gæl-

dende 100 pct.-tillæg til ejendomsfortjenesten til et tillæg på 50 pct. Den særlige indkomstskat skal jo efter forslaget forhøjes til 40 pct., og 40 pct. af en fortjeneste, der er forhøjet med 50 pct., svarer netop til 60 pct. af selve fortjenesten.

Som jeg nævnte før, sker der heller ingen realitetsændringer i reglerne om, hvorledes fortjenesten skal opgøres ved afståelse af de landbrugsejendomme m. v., som det her drejer sig om. Derimod stilles der forslag om nogle tekniske ændringer, der medfører, at de gældende regler får samme virkning som hidtil, uagtet lovens beskatningsprocent ændres fra 30 til 40. Herom tillader jeg mig at henvisse til lovforslaget og bemærkningerne.

I bemærkningerne til lovforslaget er der redegjort for de samlede virkninger af de ændringer vedrørende faste ejendomme, som jeg her har omtalt.

For de landbrugsejendomme, der omfattes af frigørelsesafgiften, bliver den særlige indkomstskat efter lovforslaget praktisk taget den samme som efter de gældende regler. For andre ejendomme betyder forslaget derimod skatteforhøjelser på omkring en niendedel af den hidtidige skat. Er anskaffelsessummen forholdsvis stor, kan forhøjelserne blive større end en niendedel, og er fortjenesten meget beskedn, kan der blive tale om mindre skatteforhøjelse og i enkelte tilfælde om skattenedsættelse.

Det har kun været muligt at foretage et meget usikkert skøn over de provenumæssige virkninger af dette lovforslag, men vi anslår, at det for finansåret 1973-74 vil indbringe et merprovenu i en størrelsesorden på 50-60 mill. kr. En tredjedel af merprovenuet tilfalder kommunerne og resten statskassen.

Efter forslaget skal ændringerne i den særlige indkomstbeskatning have virkning fra og med indkomståret 1972.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af afskrivningsloven.

Forslaget går ud på at ændre lovens regler om afskrivning på skibe og om beskatningen ved salg af skibe. Formålet med ændringerne er at lægge en dæmper på den tilskyn-